

Замітки з Долини Сліз

Найбільше мені подобалися кораблі. Оті величезні білі круїзні лайнери з картинки. Які світяться ввечері всіма барвами веселки і з яких лунає музика і розлітається на багато кілометрів по воді. Мені подобалося сидіти в затишній лаунж-зоні на м'якому диванчику біля чудернацького світильника з м'яким теплим світлом, пити чай з лимоном і дивитись у величезний, на всю стіну, скляний ілюмінатор.

Через скло ілюмінатора світ здається інакшим. Він загадковий та простий водночас. Нескінченна метушня портів, таємничі вогні одиноких кораблів, дивні люди з дивними звичаями. Немов на екрані кінотеатру. Вони кудись поспішають, метушаться, у них свої долі – щасливі й трагічні. А ти п'єш чай і спостерігаєш з висоти величезного океанічного лайнеру за всім цим, мов завзятий на-

тураліст за життям мурашника. А ще, мене дуже займала одна думка – всі ці люди спостерігають за тим величезним кораблем і мріють опинитися на ньому. А я вже сиджу тут... серед обраних, особливих. То зараз звучить смішно, а коли сидиш біля того ілюмінатора – така думка неабияк гріє душу, повірте мені...

Скільки їх було, таких морських мандрівок? Шість чи сім, зараз уже і не

підрахувати. Одного разу ми з сім'єю пливли цілий місяць, перетинаючи океан. А до цього були мандрівки літаками, автобусами. Я належу до тих щасливців, яким поталанило в житті знайти другу половинку, яка повністю і беззапечно поділяє найбільшу пристрасть твого життя. Для мене це мандрівки. Якась нездоланна сила тягне мене в дорогу світ-поза-очі і не дає спокою, аж поки ти не почнеш пакувати валізу у нові, ще не звідані краї. І завжди, зі щирим завзяттям поряд моя кохана дружина – з таким самим нетерпінням пакує свою валізу. Я ж кажу, пощастило мені, як мало кому... 39 країн за 10 років. І я думав, що це лише початок...

Бізнес мій, хоч і невеликий, давав можливість мандрувати. І хоч я ніколи його не любив, та свою справу знав добре. І я мріяв. Як же багато всього я собі уявляв! Коли ти молодий, енергійний, здоровий, повний планів та надій – немає жодних сумнівів, що у тебе попереду прекрасне майбутнє, довге і щасливе, повне пригод та яскравих емоцій.

Саме такі думки переповнювали мене, коли одного дня моїй дружині поставили діагноз – рак. Нашій донечці саме виповнилось тоді два місяці. Я сидів у приймальному покої ізраїльської лікарні, тримав її на руках і чекав, коли дружину вивезуть з операційної. А вона плакала і все не могла заспокоїтися. Не допомагали ні молоко в пляшечці, ні колискові. Я згадав себе біля ілюмінатора – хіба то був я? То був якийсь інший чоловік, безтурботний, амбітний. Обраний. Хазяїн свого життя. Я думав, що все залежить від мене... А виявилось, що нічого не залежить.

Я подивився в небо, де ми звикли уявляти місцезнаходження Бога. Я мовчки кричав туди: «для чого Ти це робиш? Я ж був вірний Тобі більшу частину свого свідомого життя?!» Але там були хмари і більше нічого...

Змінилось все. Єдиною свідомою думкою залишалось: «Господи, не забирай її у мене!» Дві необхідні операції вимагали величезну суму грошей. Я більше не почував себе обраним. Я збирав пожертви зі всього світу, бо то був єдиний шанс. І, захоплений цією справою, я мало не пропустив повз увагу справжнє диво – гроші зібралися в потрібній сумі в найбільш потрібний момент. Це здавалось нереальним. Я знову дивився у небо і питав: «це Твоя робота, Боже? А не простіше було просто не допустити цього?» Але на небі лише пливли поодинокі хмаринки...

Продовження статті на сторінці 2

Як перемогти будь-яку кризу. З методички для військово-морських спецпідрозділів

Методика розроблена для військово-морських спецпідрозділів (Navy SEALs)

На жаль, сьогодні це як ніколи актуально і весь світ проходить кризу за кризою. Я буквально кілька слів скажу про себе і перейду до теми.

Мене звуть Олег, я пастор Церкви в Лос-Анджелесі й, крім того, служу капеланом в спеціальному підрозділі в одній з місцевих силових структур. Одне з моїх завдань – це інтервенція в кризу і криза-менеджмент. Відповідно, у мене є знання і досвід роботи в цій сфері. Ну повернімося до теми нашої розмови. Як перемогти кризу.

Так, звичайно, ми обережні, і намагаємося кризи не допускати, але є те, без чого ти програєш. Ти програєш без перемоги всередині себе. Ти програєш, якщо у тебе не буде цієї невидимої духовної броні. Або краще сказати – духовно-психологічної броні.

Продовження статті на сторінці 2

Бог, який виводить з кризи

Ця історія подібна до літака, який падає і летить над землею настільки низько, що вже почав іскрити корпусом об асфальт, а потім, несподівано підхоплений невідомою силою злетів високо вгору... Щось подібне ми пережили в другий тиждень січня 2009.

Через Свою превелику доброту, Бог благословив нас власним будинком і протягом всього будівництва ми безліч разів відкривали для себе Бога, який забезпечує і підтримує в найтяжчу хвилину.

І ось, одного разу під вечір, за двадцять хвилин до повернення додому, я підійшов до нашого бухгалтера з питанням:

– Уже нарахували зарплату? – запитав я.

– Ще ні, але до кінця тижня буде, на жаль, не раніше.

Це трохи засмутило, бо саме в той момент фінанси для сім'ї були дуже важливі.

Продовження статті на сторінці 4

Як перемогти будь-яку кризу. 3 методички для військово-морських спецпідрозділів

Початок статті на сторінці 1

Розумієте, пережити кризу і перемогти кризу – це дві різні речі. Можна пережити і залишитися інвалідом, тому що криза тебе покалічить або можна перемогти.

У США та Ізраїлі проводилося дуже багато досліджень, як зробити їхні спецпідрозділи непереможними. І я за роком діяльності проводжу достатньо часу з нашими (американськими) спецпідрозділами й також з ізраїльськими, німецькими, британськими і, повірте, це реально міцні хлопці... Крім того, вивчався досвід людей, які пережили катастрофи, війни та інші серйозні проблеми в житті, досвід спортсменів-олімпійців, досвід тих, хто пережили смертельні хвороби та інше.

В результаті цих досліджень вчені вивели п'ять факторів перемоги. Англійською це звучить як Five Factors of Human Resilience. П'ять факторів людського опору. Resilience – перекладається як повне відновлення в колишню форму, після труднощів. Я назвав це – Фактор Перемоги, тому що немає перемоги без біди або війни. Якщо не було проблем, то не буде Перемоги.

Фактор 1 – Ніколи не втрачай оптимізм

Ще раз повторюю, ніколи не втрачай оптимізм. Оптимізм вселяє надію. Згідно з дослідженнями людина з високим рівнем надії набагато легше проходить будь-яку кризу, швидше видужує, більшого досягає в навчанні й роботі, має кращу якість життя.

У оптимістично налаштованої людини автоматично імунітет в рази вищий ніж у песиміста, у нього набагато вище здатності виживати. Якщо ти хочеш бути переможцем, а не лузером, то ти просто зобов'язаний бути оптимістом. Зрозумійте, відсутність оптимізму це вже проблема всередині тебе. Вона вже тебе перемогла. Так що з цим треба боротися і не боятися. Особливо якщо ти віриш в Бога, віриш в Ісуса Христа. Як каже сама древня книга на землі Біблія:

«...утиски приносять терпеливість, а терпеливість досвід, а досвід надію, а надія не осоромлює, бо любов Бога випливає в наші серця Святим Духом, даним нам» (До Римлян 5: 3–5).

Фактор 2 – Рішучість

Визначення цього терміну – здатність швидко і правильно приймати рішення.

І потім слідувати цьому рішення. Нерішуча людина не може бути успішною. Вона не може бути переможцем. Ми, пам'ятаю, їхали сім'єю в Неваду і стемніло, з'явилося багато зайців біля дороги. Вони постійно перебігали. А один став метушитися на дорозі. Він не міг прийняти рішення – вправо, потім назад вліво і потім він просто встав посеред дороги й склав вуха і просто чекав, коли ми його переїдемо. Він став вечерею для койотів.

Біблія говорить, «Людина Двоєдушна непостійна на всіх дорогах своїх».

Якщо ти хочеш навчитися перемагати, то навчися швидко приймати рішення. Їх повинен приймати ти, а не твоя дружина або мама. Це особливо актуально в сім'ї для чоловіка. Якщо твоя дружина приймає за тебе рішення, то ти ніколи не будеш переможцем. Вчися приймати рішення і бути відповідальним за ці рішення.

Фактор 3 – Етика – Порядність – Життєві принципи

Ти повинен стати принциповою людиною. У таких людей є тверда позиція в певних питаннях, їм можна довіряти. Хто хоче працювати з людиною без принципів? Довірили ви б їй своє життя? Переможець не може бути продажним.

Фактор 4 – Хватка

Здатність міцно що-небудь утримувати. Знову ж, утримувати свою позицію. Страх і почуття провини – це наші основні вороги. Це диявольські інструменти для контролю над людьми. Буде навколо страх і темрява, але ти стоїш на своєму і міцно за це тримаєшся. Тому що ти переможець.

Фактор 5 – Ти не можеш воювати на одинці

Так, звичайно, іноді це доводиться робити, але у тебе повинна бути група підтримки. Твої однодумці, ті хто в тяжкий момент тебе не кинуть, а підтримають, допоможуть. Ти можеш на них розраховувати. Це більше, ніж родичі, це твоє братство. Кожен з нас має потребу в спілкуванні, любові й прийнятті. Але лихі товариства руйнують добрі звичаї. Скажи мені, хто твої друзі і я скажу хто ти. Вибирай собі правильних друзів, які будуть тебе підтримувати, а не топити або добивати.

Підіб'ємо підсумки. Якщо ти будеш намагатися дотримуватися цих факторів, то пройдеш будь-яку кризу і вийдеш з неї переможцем. І дуже важливий твій внутрішнє налаштування і характер.

Олег Гулін, Спеціаліст по роботі в кризових ситуаціях

На цвинтарі

Ховали літню жінку. Біля труни, витираючи сльози хустками, стояли діти, родичі, сусіди. Проповідник читав біблійні тексти. Невелика група віруючих співала християнські гімни про небо, порятунок, життя і смерть.

Трохи віддалік, поруч з автобусом, що привіз покійну і людей, топталася бригада робітників, скося спостерігаючи за тим, що відбувається. Схоже, все це не дуже-то їх і хвилювало. Молоді міцні хлопці у формі з логотипами фірми ритуальних послуг, в добротних шкіряних черевиках, зручних для копання, глузливо посміхалися, коментуючи слова християнських гімнів. Хтось курив і спльовував, хтось байдуже потягувався, штовхав колесо автобуса, жартували поміж собою.

Їх можна зрозуміти: в 20-30 років

життя тільки починається. Справи у фірми йдуть в гору, роботи – море. Зараз опустять гріб в могилу, закопають ще одну яму, прибутков в кишені – і по домівках. Живий про живе думає. Схоже, більшість з цих хлопців забули (а можливо, ще не дізналися) про те, що наступного разу все може бути геть інакше. І вже не вони будуть старанно копати, а для них хтось попрацює за певну плату. Хтось інший одягне фірмову уніформу, міцні черевики, буде палити і спльовувати, байдуже і холодно посміхаючись.

А що ж буде з тими, кого вже немає? Саме про це проповідував проповідник, але хлопці його зовсім не слухали.

Елісей Пронін

Замітки з Долини Сліз

Початок статті на сторінці 1

Людина зникає до всього, до будь-якої страшної ситуації. Дві операції дали шанс і десь далеко на горизонті почали з'являтися думки: може та гроза минула? Може все налагодиться? Бо ще в Австралії ми не були жодного разу...». Прокинулись неспівні думки про валізи. Тільки якийсь кашель дошкуляв час від часу. Але нас, чоловіків, якимсь кашлем не злякаєш і до лікаря не заженеш, чи не так? Так я собі й думав. Аж доки той кашель не став таким нестерпним, що дихати стало важко. Ну добре, я піду до лікаря, просто щоб переконавшись, що то дрібниця і не варта було мене в ту лікарню підганяти! Бо кашель – то лише кашель, правда ж?

Лікарю знадобився лише один знімок, щоб вимовити слово, яке було страшним кошмаром моєї сім'ї останні пів року – рак. В той момент я не відчув нічого – ні страху, ні жалю до себе. Лише ввечері, тримаючи донечку на коліні, зазирнувши в її усміхнені блакитні очі я подумав: «невже ти ніколи не запам'ятаєш свого тата?» І тоді гострий біль пронизав серце, мов ніж. А та маленька дівчинка своєю маленькою долонькою витирала сльози з моїх очей і все повторювала:

«тато, не плач, тато, не плач...»

Що ж справді залежить від нас в цьому житті? Наше щастя? Чи може здоров'я? Чи достаток? Що ж тоді? За що триматися, коли навколо руйнується все, що було важливим, що приносило задоволення, здавалося непорушним? «Долина плачу» – здається саме так називається такий період життя у Біблії. Хотів би я її оминати, обійти... Але я вже був тут. І лишалося тільки або здатися у полон відчаю, або зрозуміти, як в цій долині взагалі вижити.

Мене нудило просто постійно. Лікарі кажуть, що від хіміотерапії нудить не всіх. Та не з моїм щастям. Довгі місяці. Я втратив їм рахунок. А, заодно, втратив і роботу. Довгих півтора роки я не міг і думати про роботу. В родині не працював ніхто. І, от дивина, жодного разу не було ситуації, щоб нам не було чого їсти чи оплатити рахунки за лікування! Завжди, навіть коли в останню хвилину, необхідна сума знаходилась. Інколи просто нізвідки. Це вже тягнуло на диво... Крізь нудоту я піднімав очі догори. «Я знаю, що це Ти, Бог!» Цього разу небо було чисте, без жодної хмаринки.

Лікування не давало результату. Більше того, у дружини стався рецидив.

Здавалося, сподіватись більше немає на що. Та й сподівання вже не мало бути. Однак, щось однозначно було не так! І хоч в «долині плачу» тіні тільки збиралися, навколо одне за одним творилися дива. Звідкись знайшлася фірма, яка оплатила моє лікування на чверть мільйона доларів... Сама собою знайшлася робота – я почав писати (не пропала даром журналістська освіта!) і мені почали за це платити. Вперше в житті я отримував задоволення, від того, що робив! Як я міг віддати стільки років життя справі, яку терпіти не міг? Дивно було упіймати себе на цих думках в такий скрутний момент! Складалося враження, що якась невидима рука ніби огорнула мене зі всіх боків і дбайливо оберігала протягом всього цього шляху. Я більше не відчував себе хазяїном життя, саме життя більше ніяк не залежало від мене. В той же час, я відчував себе більш захищеним, ніж коли цілком здоровий сидів посеред океану біля того величезного ілюмінатору.

«Блаженна людина, що в Тобі має силу свою, блаженні, що в їхньому серці дороги до Тебе, ті, що через долину Плачу переходять, чинять її джерелом, і дощ ранній дає благословення!» Я читав цей уривок з Біблії знов і знов. Ось

вона Долина Плачу. Ось вони – джерела небесні. Відкриті так, як ніколи не були, коли життя йшло гладенько. Мені нічого не залишалось, як визнати, що в якій би глибокій ямі, в якій скрутній ситуації я би не опинився – я не залишений Богом ні на мить. І буря в моєму серці почала вщухати. Є Той, хто контролює все. Він не обіцяв, що не допустить нічого поганого в моєму житті. Проте, обіцяв, що ніколи не залишить мене самого. І не залишив. Сліди Його дій навколо мене одна дивніша за іншу. Їх не сплутаєш ні з чим...

Я не маю жодного поняття, що чекає мене завтра. Знаю лише, що немає для мене кращого шляху, ніж той, яким веде мене мій Господь. Він довів це найбільш беззаперечним чином в моєму житті.

А рах?... А що рах? То лише проста річ, яка теж повністю підвладна Богу. І Він сильний позбавити мене і мою кохану дружину від нього, я в цьому не сумніваюся!

Думаючи про це, я знову підіймаю очі до неба де, як прийнято вважати, знаходиться Бог. «Дякую Тобі за все!» – тільки й виходить вимовити. А небо посміхається мені у відповідь мільйонами сонячних променів.

Знаходжу на мапі Австралію. Ну, поштривай! Ми з тобою ще зустрінемось!...

Тимофій Шупарський

«Іноді, коли все розвалюється на частини, частини можуть фактично вставати, куди слід»

Справа була гірше нікуди. Капітан Компотекрас Коцорос вів своє старе вантажне судно Середземним морем. Погода зіпсувалася, але у капітана було достатньо досвіду, щоб впоратися з негодою. Судно скрипіло і ламалося, але, як йому здавалося, він був готовий розв'язати технічні проблеми. Однак ситуація була майже критична: корабель ось-ось міг затонути біля скель грецького острова Закінф. Незабаром судно сіло на мілину в невеликій бухті. Всі були живі, але виявилися в пастці, оточені високими скелями. Як же їм розвантажити корабель?

Проблема розвантаження була вирішена, але не так, як хотілося, – спритні остров'яни вкрали цінності з трюму, а також всю суднову електроніку. Капітан викликав поліцію,

яка знайшла вкрадені речі й заарештувала винних. Але і на цьому пригоди не закінчилися: влада острова веліла капітанові вивести корабель з бухти власним коштом. А це величезні витрати!

Сидячи на білому пляжі й дивлячись на корабель, капітан подумав, наскільки він гарний на тлі скель. Інші з цим погодилися. Вони сфотографували «Shipwreck Beach» і поділилися знімками в інтернеті. І на острів почали приїжджати туристи, щоб все побачити своїми очима.

Тепер човни привозять в бухту сотні тисяч відвідувачів. Там вони можуть подивитися на старий вантажний корабель і навіть піднятися на борт. Потік туристів зробив острів Закінф найбагатшим з прилеглих островів. Так низка невдач і втрат обернулася несподіваними надбаннями.

Біблія розповідає про безліч важких бід, що відбулися з Йосипом, в тому числі про те, як брати продали його в рабство. Але в кінці історії ми бачимо, що ці жакливі події привели Йосипа до влади над наймогутнішою імперією. Наступного разу, коли твоє життя буде здаватися тобі катастрофою, згадай, що Бог може все привести до щасливого кінця. Ситуація може бути важкою, але Бог благодій.

«Не бійтеся! – відповідав їм Йосип. – Хіба я замість Бога можу що-небудь робити? Так, ви задумували чинити зо мною зло, але за задумом Бога це благом великим обернулося, щоб зробити нині очевидне: врятувати життя стількох людей!» (Бут. 50:19, 20).

Кім Пекхем

П'ять подарунків невдачі

Успіх – це чудовий досвід. Ми всі прагнемо до нього, але він не завжди допомагає нам вдосконалюватися і розвиватися. Іноді успіх може навіть перешкоджати нам. Відчувши успіх, легко повірити у власну значущість і почати думати, що ми кращі, ніж є насправді. Але правда в тому, що ми здобуємо багато уроків з програвів, ніж з перемог – саме тому найбільш успішні люди частіше зазнавали поразки, ніж процвітали. Про успіх написано багато книг, але яку користь приносять нам поразки?

По-перше, невдача робить нас сильнішими

Нелегко зазнати невдачі, осо-

бливо вперше. Ми можемо відчувати себе так, немов наше життя закінчене, немов нас принизили. Але якщо ми переживаємо негативний досвід, ми стаємо сильнішими й мудрішими. Насправді ми скоріше не принижуюємося, а збагачуємося знаннями й досвідом, яких раніше у нас не було.

По-друге, невдача робить нас більш вдумливими й поміркованими

Ви можете прийняти успіх без обдумування, але мало хто може прийняти невдачу без осмислення. Її характер змушує нас думати, зважувати та шукати відповіді на запитання «а що, якщо?»

По-третє, невдача набагато краще, ніж успіх здатна виявляти як наші переваги, так і недоліки

У невдачах ми починаємо визначати те, до чого ми здатні й те, де нам необхідна допомога інших людей. Успіх просто змушує нас думати, що ми хороші багато в чому, що далеко від правди. Ми дійсно вправні в дуже небагато чому, в іншому ж дуже слабкі. Невдача допомагає нам зрозуміти це.

По-четверте, програв сприяє смиренню, тоді як успіх схиляє нас до гордості

Відчуваючи поразки, я бачу межі своїх власних можливостей і потребу в інших. Успіх же просто живить мою зарозумілість і гордість.

По-п'яте, невдачі сприяють навчанню і зростанню

Невдачі сприяють навчанню і зростанню, за умови, що ми хочемо дізнатися, чому ми зазнали невдачі в минулому, і як ми можемо уникнути цього в майбутньому. Успіх же може посприяти прямо протилежному. Навіщо нам розвиватися, якщо ми й так успішні?

Більшість лідерів вважає, що саме невдачі, а не успіх допомогли їм домогтися певних перемог. Успіх є настільки сильним наркотиком, що деякі лідери, вперше зазнавши невдачі в 50-60 років, опісля не можуть оговтатися, бо у них просто не було подібного досвіду. Дякуйте Богові як за ваші успіхи, так і за невдачі. Дозвольте вашим поразкам допомогти вам зростати.

TJ Addington

Новини

Чотири серії 2-го сезону християнського серіалу «Вибрані» вже доступні для перегляду російською мовою

На сайті BOGVIDEO.com доступні для перегляду російською мовою три серії 2-го сезону християнського серіалу «Вибрані». Відповідний сезон присвячений взаєминам учнів і розповідає про те, як проявляється повсякденний і вічний вплив Ісуса.

Християнський серіал Вибрані з великим успіхом був прийнятий глядачами всього світу.

За словами режисера Далласа Дженкінса, головне, що намагалися зробити творці – показати життя Христа й утримати погляд глядачів на Ньому.

Відомо, що християнський серіал «Вибрані» вже сягнув 100 мільйонів переглядів. Цей показник став ще однією винятковою віхою для проекту.

Компанія VidAngel наголосила, що 2-й сезон «Вибрані» присвячено створенню групи учнів Ісуса, а також росту опозиції до Ісуса, коли вони подорожуватимуть по Ізраїлю.

Не схвалені Росією релігійні групи на територіях «ДНР» та «ЛНР» стикаються з обмеженнями

Як повідомляє Державний департамент США в доповіді за 2020 рік про свободу релігії у світі, на території ОРДЛО (окремі райони Донецької та Луганської облас-

тей), релігійні групи, які не схвалені Росією, стикаються з обмеженнями.

Держдепартамент повідомляє, що не схвалені Росією релігійні групи продовжували стикатися з обмеженнями, особливо релігійні групи, які були законними в Україні, але нелегальними в Росії, такі як «Свідки Єгови» та незалежна мусульманська громада «Хізб ут-Тахрір», членам якої продовжував загрозувати арешт, затримання та переслідування.

За словами «Свідків Єгови», угруповання «ЛНР» продовжувало забороняти групу як «екстремістську» організацію, тоді як «Верховний суд» «ДНР» підтримував подібну заборону.

При цьому багато членів протестантських груп та «Свідків Єгови» втекли із цих районів.

Православна церква України також продовжувала заявляти про несправедливе ставлення та переслідування у 2020 році.

В Держдепартаменті повідомили, що за даними Управління Верховного комісара ООН з прав людини більшість релігійних груп, визнаних, згідно з українським законодавством, продовжували не мати можливості перереєструватися через суворі вимоги російського законодавства, що перешкоджають або стримують перереєстрацію.

Конфлікт Ізраїлю і ХАМАС – останні новини

Армія оборони Ізраїлю повідомила, що по території єврейської держави з Сектора Гази рухом ХАМАС випущено вже 2 900 ракет. Як повідомлялося, 7 травня після завершення молитви на Храмовій горі в Єрусалимі палестинці закидали камінням ізраїльських силовиків. Ті застосували гумові кулі, світлошумові гранати та сльозогінний газ.

Бойовики організації ХАМАС, що контролює Сектор Гази, здійснили масований ракетний обстріл Ізраїлю. У відповідь ізраїльські військово-повітряні сили завдали авіаударів по цілях у Секторі Гази.

З початку бойових дій у Східному Єрусалимі з Сектора Гази загинули 139 палестинців та 9 ізраїльтян.

Прем'єр-міністр Ізраїлю Біньямін Нетаньяху заявив, що палестинські угруповання ХАМАС та «Ісламський джихад» заплатять високу ціну за дії проти Ізраїлю.

Глава політбюро ХАМАС Ісмаїл Ханія поклав всю відповідальність за те, що відбувається в регіоні, на Ізраїль.

Початок статті на сторінці 1

У нашому будинку ще не були закінчені внутрішні роботи по будівництву і кожна копійка була на рахунку. Щойно я переступив поріг будинку, в коридорі мене зустрів один з наших будівельників:

— Сергій, я б сьогодні хотів закінчити вашу ванну, але мені не вистачило буквально пару плиток докласти. Ми могли б купити матеріали прямо зараз? Супер-маркет «Епіцентр», здається, працює допізна.

— Добре, — сказав я і тут же звернувся до своєї дружини Тані, відмінного бухгалтера нашого домашнього сімейного бюджету — Танюша, потрібні гроші на плитку, дай, будь ласка, гривень сто, мені потрібно буде з'їздити за плиткою...

— У нас в сімейній касі залишилося всього 6 гривень (це менше ніж 1 \$). Я ж тобі вранці говорила, пам'ятаєш? — сказала вона.

Дійсно, я чув ці слова. Але не надав їм серйозного значення, бо Таня завжди мала «зачачки», і в найбільш кризовий момент вона завжди примудрялася дістати приготовані для «непередбачених обставин» кошти. На цей раз, подібно

«схованки» у нас дійсно не було. Вперше за 6 років сімейного життя я відчув, що у нас настала справжня фінансова криза.

Я пішов в кімнату і закрив двері, щоб обговорити все це з Богом.

— Господи, я Тебе не розумію. Ти знаєш, що ми ніколи нічого не крали у Тебе. Всі десятини, з будь-якого доходу ми вірно і з радістю віддавали Тобі. Ми були вірні в милостині й жертвуваннях. У нас, безсумнівно, є гріхи в інших сферах життя, але у сфері фінансів, Ти знаєш, ми намагалися зберегти Твій, біблійний порядок. Господи, за Твоєю благодаттю і милістю ми ніколи не позичали й не брали в борг, але навпаки — люди позичали у нас. Господи, я Тебе не розумію...

Після молитви я трохи заспокоївся і вийшовши з кімнати сказав будівельнику:

— Вибачте, один чоловік мені пообіцяв віддати завтра гроші (напередодні я робив йому вебсайт, і він мав розрахуватися за роботу), але зараз так вийшло, що у нас немає грошей. Ви не могли б позичити нам свої?

(Це було дуже складно вимовити, бо це ж я, як господар, який його наймав, повинен був йому незабаром заплатити

за роботу, а не просити у нього!)

— Без проблем, у мене є і я позичу.

Поїхали за плиткою.

У якості водія з нами поїхав мій друг. Через тридцять хвилин ми були вже в магазині. Все, що потрібно було придбати, ми знайшли на вітринах і зібрали у свій візок. До каси залишалося метрів двадцять, як несподівано мій друг, повернувся до мене і сказав:

— Сергій, пам'ятаєш на будівництві вашого будинку працював робітник, що з бригадою робив вам дах, так ось він вирішив через мене передати вашій родині... 1000 гривень (це близько 120\$ тоді). Я чомусь забував раніше їх тобі передати. Тримай...

З цими словами він дістав з кишені гроші й дав мені. Очі стали вологі, по щоці прокотилася сльоза радості. В думках промайнуло: «Але ж Бог — не підвів. Не залишив. Не кинув нас!»

— Ти навіть не уявляєш, що оце щойно сталося — сказав я моєму другові і розповів про те, що у нас зовсім не залишилося грошей в гаманці.

— Я дуже радий, що так все вийшло. Бачиш, Сергій, як Бог дбає про вас.

Ми підійшли до каси і я розрахувався за всі матеріали грошима, які на той момент вже були наші. Бог змилювався і не дозволив нам «влізти» в борги. Після повернення додому, я розповів всю цю історію, що сталася зі мною біля каси, своїй дружині. Ми разом розплакалися від переживання того, Який вірний і Дбайливий наш Бог, що не дозволив нам пережити недостачу і благословив. Ми встали на коліна удвох прямо на кухні й з щирого серця подякували Йому за це чудо, чудо заповнення останніх грошей в нашому гаманці сумою, якої цілком вистачить на кілька тижнів.

«Я був молодий і постарівся, та не бачив я праведного, щоб опущений був, ні нащадків його, щоб хліба просили» (Пс. 36:25).

Це свідчення подібне до літака, який падає і летить над землею настільки низько, що вже почав іскрити корпусом об асфальт, а потім, несподівано підхоплений невідомою силою злетів високо вгору... Саме це пережив цього вечора наш сімейний бюджет.

Сергій Сологуб

Поезія

Гребу щосили. Нерви, наче струни

Гребу щосили. Нерви, наче струни,
Зачеплені об сизу далину.
Лечу в човні по синьо-білих дюнах,
Як вікінги в далеку давнину.

Напружую клітинку кожну в тілі,
Вдивляюся пильно: там моя мета.
Не спочивати, ближче все до цілі,
За горизонт, хоч сила вже не та.

Лише вперед, назад не оглядатись!
...Та раптом хтось позаду щось сказав:
«Ото сюжет! Чи плакати, чи сміятись:
Який дивак — човна не відв'язав!»

...Отак в житті: і курс тримаєм пильно,
Й мета висока, світла та свята,
Гребем щосили, руки мужні й сильні,
А нас тримає міцно суєта.

Тримає гріх, фарбований рожево.
Нехай маленький — але компроміс...
Наш погляд вгору, в чисте синє небо,
Лише човна щось дуже тягне вниз.

Тримає берег чіпко ланцюгами,
Хоча гребеш, аж ниють мозолі.
...Ми попливем лишень тоді із вами,
Коли серця відв'яжем від землі.

Юрій Вавринюк

Прости нам, Боже

Одна за одною — тривожніші вістки.
Чорнішає днів акварель.
Пророками смерті, військові повістки
Вже стукались в двері оселі.

Від запаху крові дурманились очі,
Хижішав юрби оскал.
Під сні кольорові, у зоряні ночі
Хтось клав непомітно запал.

Вже день, розпанаханий злими вогнями,
Десь цілився з ляку в малят.
З обжитого місця втік у безтямі
Вчорашній сусід і брат.

Прошарком історії попів Фергани
Зсідається в долях людей.
Вбивають, вмирають, страждають земляни.
Горить естафета смертей.

Одягнуті в людські надії і строфи,
Регочуть статуї Свобод.
...Розбіглися кола криваві з Голгофи.
Прости нам, осліплений народ!

Світлана Касянчик

У смутний час тривожний

У смутний час тривожний
Розчарувань і втрат,
Дай розпізнати, Боже,
Де ворог, а де брат.

У мовнім розмаїтті,
Де в слові - фарс і фарс,
Дай, Боже, зрозуміти,
Де правда, а де фальш.

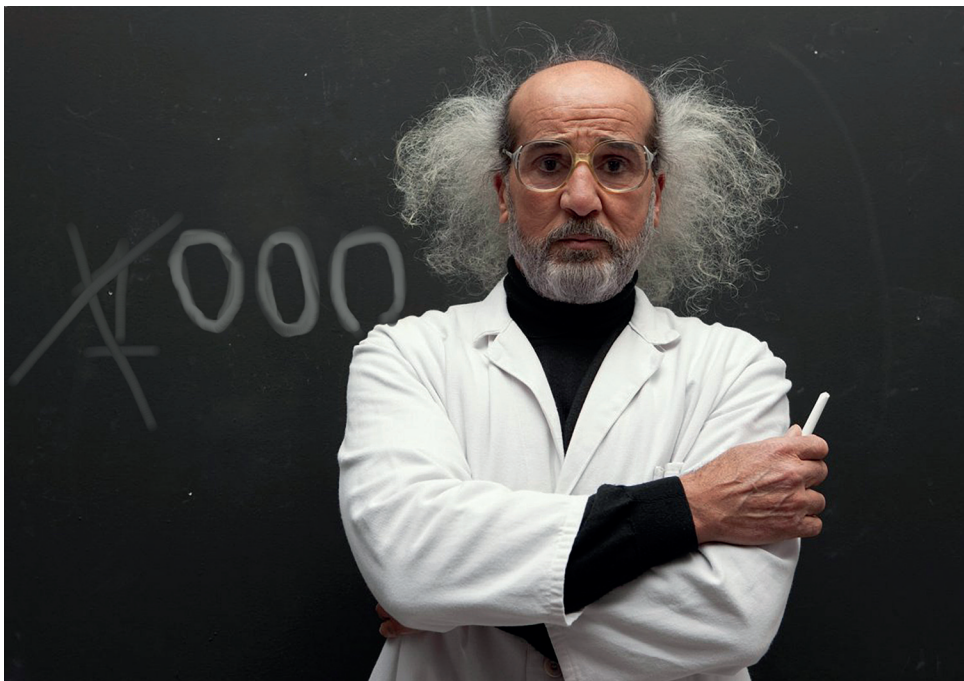
Не буду мрій плекати,
Щоб стати мудрецем,
Я просто хочу знати,
Де маска, де лице.

Коли туманно й темно,
Вдивившись в антураж,
Дай, Боже, бути певним,
Де суть, а де міраж.

Щоб мріяти й літати
Душею знов і знов,
Дай серцем відчувати,
Де гра, а де ЛЮБОВ.

Михайло Козубовський

Нуль без палички

Один професор фізико-математичного факультету, ставши вірянином, дав студентам урок, який запам'ятався на все життя:

Він написав на дошці велику цифру 1 і, подивившись на студентів, пояснив:

— Це Бог!

Потім, поруч з цифрою 1 написав 0 і сказав:

— А це ваші людські досягнення, які збільшили вас в 10 разів. Ще один 0 — досвід, з яким людина стала — 100.

І так, додавав 0 за 0: обережність, вихованість, любов...

— Кожен доданий 0 в 10 разів обляроджує людину, — сказав професор.

Раптом він стер цифру 1, що стоїть на початку ряду чисел. На дошці залишилися нікчемні, нічого не значущі нулі. Професор сказав:

— Якщо у вас немає Бога, інше — нічого не варте!